

[Sigsgaard.]

man at stemme. Jeg skal lige tilføje, at det ikke bare er afgrøder, der ødelægges af disse kemiske våben. Der foreligger i dag også bevis for, at resultatet af anvendelse af disse våben bl.a. er, at der fødes temmelig mange børn med alvorlige fysiske handicap.

Kemiske våben bruges også i de portugisiske kolonier. Der bombes med amerikansk fremstillet napalm fra amerikanske fly. Det ved vi; der er nedskudt amerikanske fly af befrielsesfronterne, der er fotograferet osv. Uden NATO-støtte kunne Portugal overhovedet ikke klare sig, og Danmark er med i NATO og dermed medansvarlig. Jeg spurgte sidste år udenrigsministeren, om Danmark havde protesteret bl. a. i NATO mod krigsførelsen og anvendelsen af NATO-våben, eller om man ville protestere. Ministeren svarede ikke sidste år, og jeg gentager spørgsmålet i år.

Danmark er medansvarlig for Portugals krig i Afrika og for USAs krig mod Indokina. Det er Danmark gennem den politiske støtte til Portugal og USA og alliancer og handelsforbindelser med dem. Men også gennem økonomisk støtte over Den asiatiske Udviklingsbank til Saigonstyret f. eks., og ligeledes gennem forskningen. Ifølge Studenterbladet og Politiken for den 13. ds. har Pentagon fornyet kontrakten med Danmarks tekniske højskole, der forsker såkaldte backfire-antener for USAs luftvåben. Samtidig har Pentagon besluttet kun fremtidig at støtte krigsvigtig, presserende forskning, og efter at denne beslutning er truffet, har man fornyet aftalen med Danmarks tekniske højskole. Den danske forskning er altså krigsvigtig og presserende og ikke, som højskolens rektor sidste år sagde, ren grundforskning. Finder udenrigsministeren det i orden, at danske skatteydere også på den måde tvinges til at yde en skærv til USAs krig imod Indokinas folk?

Også danske firmaer støtter USA. Christiani & Nielsen har f. eks. været med til at bygge 3 luftbaser i Nordøstthailand omkring 1960, hvorfra USA bomber Vietnam

og Laos. Kampsax bygger veje, der bl. a. forbinder provincentre og luftbaser i Thailand nær ved grænsen til Laos. Vietnamkrigen må altså ikke ses isoleret. Det er i høj grad Vietnams råstoffer og mineralrigdomme, USA er ude efter. Inden for Vietnams territorialfarvand er der fundet nogle af verdens rigeste oliekluder. Dem har USA netop af Saigonregeringen fået næsten eneret til at udnytte på urimelig favorable betingelser. Den revolutionære regering har erklæret disse aftaler ugyldige. Det er altså også et simpelt røvertogt, amerikanerne er ude på i Vietnam.

Ligesådan i Latinamerika, hvor amerikanske selskaber i generationer har udplyndret f. eks. Chiles kobberrigdom. Nu har Chile fået en socialistisk regering, der vil nationalisere kobberet. Store kapitaler trækkes ud af Chile, og USA truer. Det alvorlige spørgsmål rejser sig, om Chile bliver et nyt Vietnam.

En måde at protestere imod denne amerikanske politik på er at anerkende Den demokratiske Republik Vietnam diplomatisk. Om end ud fra til dels forskellige motiver kan VS være enig med socialdemokraterne om, at anerkendelsen bør finde sted. Vi finder det tilfredsstillende, at socialdemokraterne nu finder det opportunt at forlange Nordvietnam diplomatisk anerkendt. Det var trist, kan jeg ikke undlade at tilføje, at man ikke ville det i den forrige regerings tid. Da var der flertal for det, men da ville man som sagt ikke.

Hanne Reintoft: Der har jo hersket en vis veletableret sløvhed over denne udenrigspolitiske debat. Men det er der ikke megen grund til, da det fremherskende træk i udviklingen siden sidste udenrigsdebat er en forværring af den internationale situation, som burde følges med megen alvor. USA-imperialismen har skærpet sin aggressive politik; den har udvidet sine åbne krigshandlinger, den har skabt nye højeksplosive situationer og modsætter sig i stigende grad alle forsøg på at sikre en fredelig sameksi-